

*Scenariusz uroczystości z okazji
Święta Patrona Szkoły*

Prowadzący

Proszę powstać !

Baczność !

Wprowadzić szkoły sztandar !

Do hymnu państwowego !

Spocznij !

1. Chór szkolny – hymn państwowy

2. Narrator I:

Szkoła nasza istnieje od 1 września 1999 roku. Do czerwca 2004 roku dzieliliśmy budynek ze Szkołą Podstawową nr 3. Kiedy jednak placówka ta zakończyła swoją działalność, społeczność gimnazjalna zdecydowała, by kontynuować chlubne tradycje Szkoły Podstawowej i przyjąć imię „Lotnictwa Polskiego”.

Uroczystość nadania imienia naszej szkole odbyła się 24 września 2004 roku. Od tamtej pory, na początku każdego roku szkolnego obchodzimy Święto Patrona Szkoły.

3. Wiersz „Pilot”

*Pilot
intermezzo smutne*

czy to anioł zlatuje na ziemię
z ramionami jak w uścisku
a zleciawszy wśród trawy drzemie
na szerokim wichrowym lotnisku

czy to chmura zapłonęła w górze
czemu rosa na trawach czerwona
anioł zleciał na płonącej chmurze
otwierając szeroko ramiona

4. Narrator II:

Nieistniejąca już Szkoła Podstawowa nr 3 przed kilkudziesięcioma laty za hymn obrała sobie „Marsz Lotników”. O tę właśnie pieśń poprosił śmiertelnie zmęczony, ale szczęśliwy Jerzy Bajan, gdy ze swym mechanikiem Jerzym Pokrzywką 19 września 1934 roku wylądował na warszawskim Polu Mokotowskim po zwycięstwie w Międzynarodowym Challenge Lotniczym. Właśnie wtedy melodia, którą znali do tej pory tylko piloci 111 i 113 eskadry myśliwskiej oraz kadra Szkoły Orląt w Dęblinie stała się popularna w całej Polsce.

5. Narrator III:

Minęły już 72 lata od tego wydarzenia. Żyjemy w całkiem innej epoce. Lata się niemal co dzień, jednak ulubiony marsz Bajana wciąż jest ulubioną melodią pilotów, także tych latających na odrzutowych „rurach”. Zdarza się usłyszeć go nie tylko przy oficjalnych okazjach, ale i po lotach, gdy piloci we własnym gronie spędzają czas. Przypomnijmy więc „Marsz Lotników”

6. Marsz Lotników – chór szkolny

7. Wiersz „Na powitanie odrzutowców”

Dzisiaj szybsi od głosu,
Pojutrze od światła,
Przemienimy głos w zółwia
I światło w zająca.
Ze starej przypowieści
Czcigodne zwierzęta
Zacna para od wieków
Współzawodnicząca.

Biegałyście, biegały
po tej niskiej ziemi
popróbujcie wyścigu
na wysokim niebie
Tor wolny. Nie będziemy
zawadzać wam w biegu
bo odlecimy wcześniej
goniąc samych siebie.

8. Narrator IV:

Lotnictwo Polskie nie od razu jednak święciło takie tryumfy.

Gdy bracia Wright wykonali swój pierwszy lot, Polski nie było na mapie Europy. Na szczęście byli Polacy, przepełnieni marzeniami o panowaniu w przestworzach.

Nazwiska Stefana Drzewieckiego, Czesława Tańskiego i wielu innych znane były na całym świecie.

W odrodzonym państwie, mimo wyniszczenia, problemów gospodarczych, braku przygotowanych kadr, już 14 listopada 1918 roku rozpoczęła działalność Sekcja Żeglugi Napowietrznej.

1 grudnia 1918 roku wprowadzono biało-czerwoną szachownicę jako symbol i znak rozpoznawczy Polskich sił Powietrznych.

Tę szachownicę widzimy na logo i sztandarze naszego gimnazjum.

9. Narrator V:

„Rycerze biało –czerwonej szachownicy” – tak mówi się po dziś dzień o pilotach – ludziach odważnych, pokonujących niezliczone przeciwności w służbie innym, ale także spełniających odwieczne pragnienie człowieka o wolności, o przekraczaniu granicy chmur.... Bo właśnie w chmurach owi rycerze czują się najlepiej.

10. Wiersz „Chmury”

Z opisywaniem chmur
musiałbym się bardzo spieszyć –
już po ułamku chwili
przystają być te, zaczynają być inne.

Ich właściwością jest
nie powtarzać się nigdy
w kształtach, odcieniach, pozach i układzie.

Nie obciążone pamięcią o niczym,
Unoszą się bez trudu nad faktami.

Jacy tam z nich świadkowie czegokolwiek –
Natychmiast rozwiewają się na wszystkie strony

W porównaniu z chmurami
Życie wydaje się ugruntowane,
Omal że trwałe i prawie wieczne.

Przy chmurach
Nawet kamień wygląda jak brat,
Na którym można polegać

Niech sobie ludzie będą, jeśli chcą,
A potem po kolei każde z nich umiera.

Im – chmurom nic do tego
Wszystkiego
Bardzo dziwnego
Nad całym Twoim życiem
I moim, jeszcze nie całym,
Paradują w przepychu jak paradowały.

Nie mają obowiązku razem z nimi ginąć.
Nie muszą być widziane, żeby płynąć.

11.Narrator VI:

Będąc uczniami gimnazjum, którego patronami są współcześni rycerze, musimy zdawać sobie sprawę z odpowiedzialności, która na nas ciąży. Tak jak lotnicy, powinniśmy odważnie służyć Ojczyźnie poprzez swój trud wkładany w naukę i pracę, by jak mówią słowa naszego hymnu – „ W przyszłości sięgnąć gwiazd”.

Na zakończenie więc tej akademii z dumą wspólnie zaśpiewamy hymn szkoły

12.Komenda do hymnu szkoły (baczość)

13. chór, uczestnicy apelu, wszyscy zebrani – hymn szkoły.